

РЕШЕНИЕ

№ 4251

гр. София, 24.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Лилия Йорданова

при участието на секретаря Розалия Радева, и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **3575** по описа за **2022** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], представлявано от процесуалния си представител адв. Д. Ж., срещу Решение № 887 от 14.03.2022 г., постановено по НАХД № 15248 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 95-ти състав, в частта, с която на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1500лв. във връзка с Наказателно постановление (НП) № 23-2100007/18.10.2021г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ (ДИТ) – Софийска област с основание извършено нарушение на чл. 63, ал. 2 вр. ал.1 от КТ.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), във вр. с чл. 63в от ЗАНН. Твърди се, че първоинстанционният съд, постановявайки обжалваното съдебно решение, не е изложил никакви фактически и правни изводи относно релевантните за нарушението, предмет на административнонаказателното производство, обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото. Счита се,

че обжалваното НП е издадено от некомпетентен орган, а именно – директор на ДИТ – С.-област. Намира, че същото е издадено в противоречие с материалния закон, при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Искане се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде отменено атакуваното наказателно постановление. Претендира присъждане на направените в настоящото производство разноски и сторените такива пред СРС.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява. Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда“ (ДИТ) – С.-област се представлява от юр.к. Х., която моли съдът да остави касационната жалба без уважение като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска Градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София - град, XI касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С наказателно постановление № 23-2100007/18.10.2021г., издадено от Директор на Дирекция "ИТ"-Софийска област, на [фирма], с ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2500лв. на основание чл.416, ал.5, вр.чл.414, ал.3 от Кодекса на труда за нарушение по чл.63, ал.2 вр. ал.1 от КТ.

С обжалваното съдебно решение СРС е изменил наказателното постановление като е намалил размера на наказанието от 2500лв. на 1500лв. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал всички необходими гласни и писмени доказателства и е обосновал своите правни изводи. Първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Т. К. и свидетелите по АУАН М. К. и М. М.-В., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, като наказаното лице, е нарушило цитираната по-горе разпоредба от КТ.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 от АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 95-ти състав е валидно и допустимо. На основание чл.220 от АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение.

От фактическа страна.

Районният съд правилно е изяснил фактическата обстановка, позовавайки се на събраните в хода на съдебното следствие гласни и писмени доказателства, която настоящата инстанция споделя изцяло, поради което не намира за необходимо да я преповтаря.

От правна страна.

Разпоредбата на чл.63, ал.1 от КТ въвежда задължение на работодателя да представи на работника или служителя, преди постъпването му на работа, екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни и копие от уведомлението по

чл.62, ал.3 от КТ. Ал.2 от тази разпоредба въвежда забрана за работодателя да допуска на работа работника или служителя, преди да му предостави документите по ал.1.

Като е приел, че касатора е осъществил състава на цитираните по-горе нарушения, първоинстанционния съд е приложил правилно материалния закон, като не е допуснал касационното основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК вр. чл.63в ЗАНН. Безспорно в случая е установено, че на 31.08.21г. към момента на проверката на място в обекта Б. е управлявал и паркирал служебен автомобил, превозвайки с него строителни материали, т.е. същият е бил допуснат до работа, на работника е проведен инструктаж за безопасност при работа, отчетено е присъствието му на строителния обект в процесния и предходния ден, като на лицето е било възложено управление на товарния автомобил, в който е бил заварен от контролните органи. Уведомлението към ТД на НАП е изпратено след проверката, което се установява от справката за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ. Длъжността, която лицето е изпълнявало е "работник-строителство", а местоизпълнението на задълженията е осъществено на адреса, посочен в Договора за изпълнение на СМР от 110.04.21, сключен между възложителя Гранит Строй Инвест Е. и изпълнителя З. А. Е. /и работодател на Б./.

Неоснователни са твърденията на касатора, относно това, че съдът е формирал волята си на базата на неясни свидетелски показания. Същите са последователни, недвусмислени, разкриващи в максимална степен фактите и обстоятелствата, относно нарушението и неговия автор.

По изложените съображения касационната инстанция приема, че обжалваното решение е постановено на база събраните доказателства, които кореспондират помежду си, като съдът е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, както и законосъобразността на наложеното административно наказание. При субсидиарното прилагане на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал процесуални нарушения. Първоинстанционният съд е изложил подробни мотиви, включително относно наличието на смекчаващи вината обстоятелства, които са го мотивирали да измени наказателното постановление и да наложи наказание в минималния размер.

Неоснователно е възражението на касатора за неспазване на разпоредбата на чл. 57, ал. 2 ЗАНН и за липса на материална компетентност на актосъставителя и на издателя на НП. Наличният по преписката оригинал на НП носи подписа на издателя му инж. Е. И. А., в качеството ѝ на Директор Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, който се явява и компетентен орган. Съгласно чл. 6, ал. 5 от Устройствения правилник на ИА „ГИТ“ изпълнителният директор може да предоставя на директорите на дирекции или на служители на Агенцията, определени за ръководители на проекти, отделни свои правомощия в съответствие с нормативните актове. Според чл. 16, ал. 4, т. 2 от УП директорите на дирекции „Инспекция по

труда“ осъществяват правомощия на административнонаказващ орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 от Закона за административните нарушения и наказания. Материалната компетентност на актосъставителя и на наказващия орган по съставяне на АУАН, респ. издаване на НП следват по силата на длъжностните им качества и предоставените им в тази връзка правомощия по чл. 416, ал.1 и ал.5 от КТ, а териториалната компетентност – съгласно УП на ИА ГИТ и заповед №3-0024 от 08.09.2019г. и заповед №3-0025 от 08.09.2019г. Съгласно заповед №3-0024 от 08.09.19г. на служителите на Д ИТ Софийска област изрично е възложено извършване на проверки на територията на [населено място], район В., в чийто териториален обхват попада и проверения на 31.08.21г. обект, следователно и директорът именно на Дирекция Инспекция по труда Сфийска област се явява материално и териториално компетентен да издаде НП.

Съобразно гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото, основателна е претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на ИА ГИТ. Същата следва да бъде уважена в минималния размер, определен съгласно чл.78, ал.8 ГПК вр. чл.37, ал.1 от ЗПП и чл.27е от Наредбата за заплащане на правна помощ за двете инстанции, а именно в размер на по 80 лв. за представителство в настоящата и въззивната инстанция.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 887 от 14.03.2022 г., постановено по НАХД № 15248 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 95-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати в полза на ИА ГИТ сума в размер на 160лв, представляваща юрисконсултско възнаграждение за осъществено пред настоящата и въззивната инстанция процесуално представителство.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: